

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 23.01.1989 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 06.02.1989 ਦਾ ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-6) ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 18.05.1989 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। No.2, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਏਗਾ।

(19) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਜੇ.

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਤਾਰੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CRA-S ਨੰ.1473-SB-2005

ਸਤੰਬਰ 02, 2015

ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 - S.15 (c) - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਉਸ ਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਭੁੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ - ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ - ਨਾਕੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂਬਰ ਪੰਚਾਇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ NDPS ਐਕਟ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਨਾਕੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਰੋਕ ਕੇ ਐਚਸੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੇਵਲ ਐਚਸੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਕੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 20 ਕੁ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਜਗਦੀਆਂ ਸਨ । ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੀ ਇਸ ਜਿਰਾਹ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

(ਪੈਰਾ 18)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਹਨ ਕਟੋਸਾ ਕਾਰ ਨੰ. ਡੀ.ਐਲ.-2 ਸੀ.ਜੀ.-1746 ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, 2014 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪੈਰਾਧਿਕ) 612 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਕੇਪੀਐਸ ਵਿਰਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਕੇਐਸ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਏ.ਐਸ.ਅਨੁਛੇਦਰ, ਸਹਾਇਕ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ, ਜੇ.

(1) ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਤਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 1.7.2005 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਸੀ) (ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 188 ਮਿਤੀ 6.8.2003, ਥਾਣਾ ਪਾਤੜਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਧੀਨ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 6.8.2003 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਪਾਤੜਾਂ ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਕਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਤੜਾਂ-ਜਾਖਲ ਰੋਡ 'ਤੇ ਦੇਵਗੜ੍ਹ / ਪਿੰਡ ਹਮਝੜੀ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਉਥੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਕਤ ਏਐਸਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8 ਵਜੇ ਪਿੰਡ ਹਮਝੜੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਕਟੋਸਾ ਕਾਰ ਨੰ.ਡੀ.ਐਲ.2 ਸੀ.ਜੀ.-1746 ਆਈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾਕਾ ਪੁਆਇੰਟ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਸੱਜਣ ਉਤਰਿਆ

ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਤਾਰੀ ਪੁੱਤਰ ਪਰਸਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਕਾਹਨਗੜ੍ਹ ਥਾਣਾ

ਪਾਤੜਾਂ ਦੇ ਐਚ.ਸੀ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਚ.ਸੀ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਗੱਡੀ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਵਾਹਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ” ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਉਸ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਪਏ ਦੋ ਭਰੇ ਬੈਗ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦੀ ਡਿੱਕੀ 'ਚੋਂ ਤਿੰਨ ਭਰੇ ਹੋਏ ਬੈਗ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ। ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਰੀਆਂ 'ਚ ਭੁੱਕੀ ਪਾਈ ਗਈ। 250 ਗ੍ਰਾਮ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਨਮੂਨੇ. ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਥੈਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਜ਼ਨ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਥੈਲੇ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸਮੱਗਰੀ 34.5 ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਸੈੱਪਲ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਭੁੱਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਪੰਜ ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਨੇ 'ਟੀ.ਐਲ.' ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਕੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਮੂਨਾ ਸੀਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਭੁੱਕੀ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੋਕਾ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਡੈਸ਼ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਬੰਧਤ ਐਸਐਚਓ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ MHC ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 16.12.2003 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਲਾਨ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੋਰਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਚਲਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 207, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਠ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ।

(5) ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਅਪੈਰਾਥਕ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਟੋਸਾ ਕਾਰ ਨੰ.ਡੀ.ਐਲ.-2 ਸੀਜੀ-1746 ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਬੁਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਤਰੁਣ ਰਤਨ, ਪੀ.ਐਸ ਪਾਤੜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਨੰ.419, ਪੀ.ਐਸ.ਪਾਤੜਾਂ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ1 ਵਜੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ।

(6) ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 1.7.2005।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ HC ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਏਐਸਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਚ.ਸੀ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ PW3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਾਰ ਲੀਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਲਿਮਟਿਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੋਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਪੰਚਾਇਤ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਡੀਡਬਲਯੂ1 ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਿਸਨੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 19 ਐਕਸ.ਡੀਡਬਲਯੂ1/ਏ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ, ਐਫਆਈਆਰ ਐਕਸ.ਡੀਡਬਲਯੂ1/ਬੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸਾਬਕਾ ਡੀਡਬਲਯੂ1/ਸੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ।

(10) ^(Gaurmit Ram, D) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

(12) ASI ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ, ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ PW7 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 6.8.2003 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਦੇਵਗੜ੍ਹ, ਜਾਖਲ-ਪਾਤੜਾਂ ਰੋਡ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਨਾਕਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਇੱਕ ਛੱਜੂ ਰਾਮ, ਸਾਬਕਾ ਸੈਂਬਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8 ਵਜੇ ਪਿੰਡ ਹਮਝੜੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਕੰਟੇਸਾ ਕਾਰ ਨੰ.ਡੀ.ਐਲ.2 ਸੀ.ਜੀ.-1746 ਆਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਕੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਉਸ ਕਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੱਜਣ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਐਚ.ਸੀ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੰ. 1423 ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਤਾਰੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ। ਕਾਰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਦੋ ਬੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਡਿੱਕੀ 'ਚੋਂ ਤਿੰਨ ਬੋਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭੁੱਕੀ ਸੀ, ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ | 250 ਗ੍ਰਾਮ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਨਮੂਨੇ. ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਥੈਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਥੈਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਕੀ ਸਮੱਗਰੀ 34 ਕਿਲੋ ਪਾਈ ਗਈ। 500 ਗ੍ਰਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ 'TL' ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕੰਟੇਸਾ ਕਾਰ ਸਮੇਤ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ. ਰਾਹੀਂ ਪੁਲਿਸ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ Ex.PB, ruqqa Ex.PH, FIR Ex.PH/1, ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ Ex.PJ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ Ex.PK ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀਲ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਥਾਣੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਤਰਨ ਰਤਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟੀਆਰ' ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ

ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਸੈਪਲ ਪਾਰਸਲ Ex.P1 ਤੋਂ Ex.P5, ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੇ ਪਾਰਸਲ Ex.P6 ਤੋਂ Ex.P10 ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ Ex.PL ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ।

(13) PW3 HC ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ PW7 ASI ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ PW7 ASI ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਦੇ ਏਐਸਆਈ ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਏਐਸਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ।

(14) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਤਰੁਣ ਰਤਨ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਐਸਐਚਓ, ਪੀਐਸ ਪਾਤੜਾਂ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਰਸਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'ਟੀ.ਆਰ.' ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੈਪਲ ਸੀਲ ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਏਐਸਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਨੇ ਕੇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਮਐਚਸੀ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ Ex.PC/1 ਸੀ।

(15) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 16.12.2003 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਕਾਹਨਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਜੀ. ਮੀਮੋ Ex.PG/1.

(16) PW4 HC ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW5 C II ਕਰਨਬੀਰ ਸਿੰਘ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਗਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਈ. ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਫ.

(17) PW2 ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਡੀਲਿੰਗ ਕਲਰਕ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ, NCT ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ, ਤਿਲਕ ਮਾਰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਕਟੋਸਾ ਕਾਰ ਨੰਬਰ DL-2CG-1746 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਸਹੀ ਕਾਪੀ Ex.PD ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗੱਡੀ ਲੀਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਰਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਡ, 31, ਨਿਊ ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਆਨੰਦ ਪਰਬਤ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਾਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

(18) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ

ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨਾਕੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਐਚ.ਸੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੇਵਲ ਐਚਸੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ

ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ (Gurmat Ram Ji) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਕਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 20 ਕੁ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਜਗਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, PW3 ਦੀ ਇਸ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

(19) ਫਿਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਹਨ ਕੰਟੇਸਾ ਕਾਰ ਨੰ. ਡੀ.ਐਲ.-2 ਸੀ.ਜੀ.-1746 ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਇਕ ਫਰਮ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(20) ਫਿਰ ਇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਡੀਡਬਲਯੂ1 ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਡੀਡਬਲਯੂ1/ਏ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਪੰਜ ਸੈਪਲ ਪਾਰਸਲ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਰਨਵੀਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰੈਪਟ ਨੰਬਰ 172 ਮਿਤੀ 11.8.2003 ਰਾਹੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 19 ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ ਆਪਣੇ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਫੀਡੇਵਿਟ ਐਕਸ.ਪੀ.ਈ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਚ.ਸੀ. ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਚ.ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸੈਪਲ ਪਾਰਸਲ 19.8.2003 ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਰਨਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 19.8.2003 ਨੂੰ ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 179 ਮਿਤੀ 19.8.2003 ਨੂੰ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਰਮਬੀਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5) ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਫ. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਹਲਫਨਾਮੇ Ex.PE ਅਤੇ Ex.PF Ex.DW1/A ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੀ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(21) ਫਿਰ ਸਮੱਗਰੀ PWs ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਵੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤਰੁਣ ਰਤਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦ

ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਛੋਟੀ ਦਾੜੀ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖ ਸੱਜਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ 40/42 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਗੈਂਗਲਮੈਨ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 50 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ PW3 HC ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਕਾ ਖਿੱਲਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ PW7 ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਲਿਖਣ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ PW3 HC ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਤ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠਣ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ PW7 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈੱਡ (ਤਖਤਪੋਸ਼) ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ PW3 ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਕਰੀਬ ਸਾਢੇ 4 ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹੀ ਜਦਕਿ PW7 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਕਰੀਬ 3 ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਫਿਰ PW3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮੌਕੇ PW7 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(22) ਫਿਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ PS ਪਾਤੜਾਂ ਸਾਬਕਾ DW1/B ਦੀ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 262 ਮਿਤੀ 30.9.2002 ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਬਕਾ ਡੀਡਬਲਯੂ 1/ਸੀ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸਟਾਕ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਵਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(24) ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤਿਮਾਹੀ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਅਰਿਹੰਤ ਜੈਨ (Gurmit Ram, J)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੀਤ

ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਜੇ.

ਸੋਮੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ — ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2003 ਦਾ CRA-S ਨੰ.2146-SB

ਸਤੰਬਰ 23, 2015

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 304-ਬੀ, 201, 120-ਬੀ ਅਤੇ 34 - ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਟੇਰੀ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਨੇ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਹੁਣ) ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 304-ਬੀ, 201, 120-ਬੀ, 34 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 397 ਮਿਤੀ 23.08.2002 ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।, ਸੋਮੀ ਦੇਵੀ (ਸੱਸ), ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ (ਸਹੁਰਾ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇ — "ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ" ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ। ਜਨਵਰੀ, 2002 - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ 25.05.2002 ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਆਦ 28.05.2002 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ - 25.09.2002 ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ - "ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦ "ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਆਮ ਰੁਝਾਨ - ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਸੱਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ "ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਣਨ ਜਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 2 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਨਵਰੀ, 2002 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ 50,000 55,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ